

Marie-Louise Murray Lindgren, för många av oss känd som Mia, föddes 1948, och växte upp på Ekerö utanför Stockholm, som andra barnet av sju i Axel och Märta Murrays stora barnaskara.

Mia var en glad, inspirerad, elegant och sprudlande personlighet. Hon ville gärna lyssna och ägnade mycket engagemang och tid åt att lyssna på andras problem och känslor. Och lika mycket som hon var en god lyssnare, var hon en ousinlig pratare. Inkännande och pratglad. Nyfiken och passionerad.

Som 16-åring jobbade hon som au pair i Florens och fick genomleva översvämningarna av Florens 1966. Men detta trauma överskuggade dock aldrig kärleken till det italienska, som slagit rot under hennes tid i Italien och sedan följde Mia genom hela livet. Havet, naturen, det sinnligt vackra, blommorna och stenhuset, och operan, med favoritsångare som Luciano Pavarotti och Andrea Boticelli.

Hon utvecklade redan i unga år ett stort intresse för sömnad, textil och mode. Efter praktik i Schweiz, studier vid Märtaskolan och arbete på bland annat Twilfit och Bredenbergs blev hon så småningom en prisad kläd-designer med de egna varumärkena Big Ski, Big Sea och Mio Maria Leone. Ett arbete som bland annat förde henne till Portugal, där mycket av produktionen gjordes. Och även detta sydeuropeiska land blev en kärlek för Mia, med livslånga vänner som följde.

Hon gifte sig 1975 med Anders Lindgren, och de båda bosatte sig på Lidingö och fick tre barn, Michael, Andrea och Janina. Mia och Anders gick senare skilda vägar.

För sin design av Mio Maria Leone vann Mia Damernas Världs designpris Guldknappen 1991. Karakteristiska plagg ur denna kollektion finns bevarade på Nordiska Museet.

Senare i livet arbetade Mia i skolan som extra-resurs för barn med särskilda behov, och som textillärare. Först i Vällingby, och sedan tillbaka på Lidingö. Av de barn hon kom i kontakt med där och deras föräldrar kan man få vittnesmål om hennes stora engagemang och barn-kärlek.

Tyvärr drabbades Mia av cancer, just som hon börjat varva ner sitt yrkesliv. Hon insjuknade snabbt, och dog på Karolinska Sjukhuset i Solna den 30 augusti 2018. Nu vilar hon på Lidingö Kyrkogård, och är djupt saknad.

Michael, Andrea och Janina med familjer

John Murray avled vid 83 års ålder efter en längre tids sjukdom.

Uppväxten i en officersfamilj gav John rötter och kopplingar till olika delar av landet - Stockholm, Borås, Göteborg. Han berättade ofta och gärna om sitt liv, han var en skicklig berättare, alltid full av anekdoter och lät ofta humorn vara bärande.

Den sista perioden i livet återvände John till barndomsparadiset Råbelöfs Gods i Kristianstad, släktgården han vid 72 år ålder ärvde efter sin morbror. Som liten hade han under sommarloven fascinerat betraktat de stora maskinerna på gården. Han älskade att vara där, som liten och på ålders höst.

Kanske var det på Råbelöf teknikintresset föddes. Det visade sig tidigt och löpte som en röd tråd genom hela livet. Radioapparater, kameror, bilar och motorcyklar blev det stora intresset. Senare också datorn och alla dess möjligheter. Åtskilliga timmar, oftast nattetid, tillbringades med att installera program, dra kablar och få nätverk att fungera. Det var inte alltid det lyckades.

Men John hade också en kreativ, skapande sida och konstnärlig sida. I teknikoriterad journalistik fann han sin nisch, som reporter, redaktör och förläggare. Musikintresset fick dock aldrig blomma ut. En sprucken klarinett fick hela familjen att hålla för öronen, men när John stämde upp i sång lyssnade man gärna. Han sjöng tonsäkert och med stor inlevelse, till och med på sjukbädden under de sista månaderna.

Intresset för journalistik och teknik följde med även under åren som VD och ägare till det stora lantbruksföretaget i Skåne. John gav ut nyhetsbrevet "Råbelöfs Nyheter", skrev boken "Råbelöf – från forntid till framtid" och projekterade vindkraft och fjärrvärme på gården.

Alltid nyfiken, alltid full av tankar och idéer – och alltid envist övertygad om att allting alltid är möjligt. John var social och trivdes som bäst när han fick bryta tankar och idéer med andra människor, oavsett plats eller sammanhang. John var en stor personlighet, uppskattad och omtyckt av familj, vänner och personal.

Efter sig lämnar han hustrun Birgitta Murray samt barnen Caroline och Johan med deras respektive familjer.

Frederick Murray

Frederick föddes 1932 och växte upp med bröderna Hans, Thomas och Frank. Många somrar tillbringades på västkusten och med segling i skärgården. Efter studenten utbildade sig Fredrick till bergsingenjör och gjorde sin militärtjänst. Under det året träffade han en ung dam från Bromma en danslördag på Skansen. Nästa vecka återvände de båda i förhoppning om att mötas igen, vilket de gjorde och de blev livskamrater.

Fredericks utbildning ledde till ett antal år på bergsorter, långt från släkt och vänner. Först på Nyby bruk i Torshälla. Där föddes Gunilla, John och Ann. Frederick inledde sin långa verksamhet som ideellt aktiv i golfklubbar med att starta Nybybruks golfklubb. Familjen hade även en båt som gav mycket glädje.

Efter Nyby följdes två år i på SKF i Hofors. Nästa plats blev Avesta Järnverk där Frederick arbetade som laboratoriechef och senare som forskningschef. Avesta blev hem och uppväxtort för familjen, med över 10 år med många lyckliga minnen. Frederick fortsatte sitt ideella arbete som uppskattad sekreterare i Avesta GK. När Gunilla flyttade hemifrån för studier och sedan John för militärtjänst blev längtan till Stockholm för stor. Frederick bytte karriär till utbildningsledare på STF Ingenjörsutbildning och kunde med Eva flytta hem till Stockholm och Hässelby 1981. Frederick blev tidig pionjär inom digitalisering som ansvarig för introduktion av IT och datorer inom företaget fram till pension.

Även i Hässelby kom Frederick att engagera sig inom golfen som tävlingsledare i Viksjö. Åren i Hässelby var mycket lyckliga för Eva och Frederick, granne golfklubben, nära föräldrar, familj, ungdomsvänner och i den stad de vuxit upp i

Sista åren drabbades Frederick av minnesproblem och sista året av sjukdomar som ledde till att han inte kunde bo hemma. För Eva blev det en svår tid. Även sista tiden av sjukdom behölls deras och starka relation.

Frederick avled och lämnade sitt livs kärlek Eva september 2019

Mac Murray, son till Margaret och Adolf Murray var en av många års-rika svenskar som lämnade oss under pandemins besöksstopp, den 15:e juni 2020. Det betydde mycket för oss att vi var med honom de sista dagarna.

Som döttrar till länge Mac fick vi uppleva fröjden av en guppig färd på hög höjd när pappa hoppsa-stegade sig fram. Lång, men något mindre lång bredvid brodern John, som var någon decimeter längre och aldrig blev omväxt av sin lillebror. Han var en för tiden ovanligt närvarande pappa som både bakade bullar och hittade på sagor till godnattstunden med oss.

Mac var verksam som kansliråd på Utbildningsdepartementet under större delen av yrkeslivet, och arbetade även i perioder för Kungliga Vetenskapsakademien, Sekretariatet för framtidsstudier och Statistiska Centralbyrån. År 1988 doktorerade han med en avhandling om svensk utbildningspolitik vid Pedagogiska Institutionen i Göteborg. Parallellt med yrke och forskning var han verksam som frilansskribent, både i dagstidningar och facktidsskrifter. Trots en imponerande textproduktion var idéerna mångfald fler, liksom välfunna rubriker till artikeluppslagen.

När Mac gick i pension hyllades han stort av kollegorna, och vi delger er två citat. Lena Hjelm Wallén: ”Dagens datorer i all ära, men redan på 70- och 80-talen hade Utbildningsdepartementet Mac... tack för allt kunnande och all hängivenhet som på ett underfundigt sätt påverkat utbildningspolitiken mer än vad de flesta förstått.” Ingvar Carlsson: ” Hans bedömningar och slutsatser, grundade på bestämda värderingar, var av stor betydelse för departementsledningen. Slipsen var inte alltid perfekt knuten, men tankarna var det desto bättre ordning på.”

Han var slätkär, och närvarade vanligen på Murrayska sammankomster, road både av människoöden och geografiska hemvisten.

Mac var en vänlig samtalspartner, som spred trivsel omkring sig samtidigt som många vittnar om att hans tankesprång inspirerade. Han hade ett perspektiv med historisk förankring, som gjorde honom trygg nog att utmana det invanda. Till dessa vyer bjöds vi in.

Mac vilar nu på Lovö skogskyrkogård, nära det älskade sommarstället.

Bengt-Otto Murray föddes 1947 och blev 73 år gammal.

Han växte upp i Strängnäs med pappa Bengt-Erik och mamma Ulla och yngre systrarna Eva och Ann-Margrethe.

Efter att ha studerat psykologi ett år i Uppsala påbörjades medicinska studier i Göteborg 1967.

Parallellt med studierna var Bengt också en framstående idrottare – vann SM i 400 m inomhus och kom på andra plats i SM i 800 m utomhus. Träningsintresset fanns kvar livet ut och han sprang flera maraton.

Efter läkarexamen flyttade han till Gävle och levde där i över 25 år. Tjänstgjorde först på Gävle sjukhus och arbetade sedan många år som distriktsläkare på Bomhus vårdcentral.

Giftte sig med ElseMaj som han fick sonen Peter med 1981.

Återvände till Göteborg 1999 och blev kvar där till sin bortgång. Jobbade fram till pensionen på Majornas Vårdcentral.

Bengt var humoristisk, pratglad och mycket generös. Han var också synnerligen allmänbildad och älskade att läsa.

Han avled oväntat den 18 juli 2020 efter en hjärtinfarkt och lämnade familj och vänner i djup sorg och saknad.

Andreas Murray 1942-2022

Vår släkting, som bar vår urfaders namn, Andreas, dog i början av detta år. Han blev 79 år. Han var äldst i Roberts och Anne-Maries barnaskara.

Andreas var psykolog och hade egen mottagning i många år. "Nej, de blir inte friska, men de kan fortsätta att leva och fungera." Andreas förklarade övertygande att även om en psykolog inte kan göra detta för mer än tio personer är det ändå en stor vinst för samhället.

Andreas var också starkt engagerad i unga vuxnas psykiska problem och var med och ordnade mycket uppskattade konferenser kring detta tema i många år. Hans samhällsengagemang förde honom tidigt till Nacka-projektet, som hans kusin Johan Cullberg tagit initiativ till. Det gick ut på att socialsekreterare, sjuksköterskor, poliser och brandmän, ja alla, måste lära sig att se och göra de första insatserna för människor, som de mötte i sitt arbete och som har psykiska problem.

Samhällsengagemanget gjorde att Andreas var verksam i studentföreningen Verdandi i Uppsala, först som ordförande på 60-talet sedan som primus motor i den seniora mötesverksamhet som pågick i Stockholm i många år.

Murrayska släktföreningen som Andreas farfarsfar, Robert, var en av grundarna till, betydde mycket för Andreas. Han var drivande i den förändring av stadgarna som bl.a. syftade till att ge släktens kvinnor fullvärdig representation i styrelsen.

Andreas efterlämnar makan Charlotte Pauli, sonen Karl med maka Carolina och barnbarnet Tyra.

/Richard Murray, juli 2022